

La humanitat

Any III : Núm. 370
Barcelona, dilluns, 16 de gener de 1933

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

LA TASCA MUNICIPAL DE L'ESQUERRA

El senyor Escofet, president de la Comissió Municipal de Proveïments, ens parla dels seus projectes...

Hem tingut ocasió de parlar amb el tiner d'alcalde senyor Escofet, president de la Comissió de Proveïments, el qual amablement, ha atès el nostre desig de conèixer els seus propòsits, al davant d'una delegació tan important com la que, amb el major zel i entusiasme, exerceix.

Heu-vos ací el que ens ha dit el senyor Escofet:

—Des de la presidència de la Comissió de Proveïments, penso seguir, en tot, la política iniciada magníficament pel meu antecessor senyor Ventós. Posare a la tasca, que està plena de dificultats, tot el meu bon desig, el meu entusiasme i el desig d'ésser útil a Barcelona. Davant els especuadors, els que negocien amb la salut del poble, tota energia em semblarà poca...

—Voldrien exposar-nos alguns dels projectes de la Comissió que presidiu?

—Serà convenient, en primer lloc, arar a una revisió del règim que sobre el funcionament de carnisseries, carnisseries i peixateries va dictar l'any 1917 l'Ajuntament de la dictadura, per tal de donar-li una major elasticitat i conferir al Municipi majors facultats coercitives. Aquest règim, que avui està en vigor, assenyalava, per exemple, una certa distància entre dos establiments d'un mateix article, i aquest precepte regeria igualment pel districte tercer com pel districte cinquè, malgrat ésser molt diferent la densitat de població en els mateixos. No deu ésser, doncs, el règim tan uniforme com és ara.

Per altra part, tota la tasca d'inspecció i de correcció que ara pertany a l'Ajuntament, no té cap eficàcia si a aquest no li és reconegut el dret de fer funcionar les botigues que manquin tossudament al règim. En aquest sentit és de creure que opinaran els caps lletrats i han estat fetes diferents gestions. Si això no s'aconsegueix, tota la tasca, tota l'energia emprada, resulten inútils. L'anar imposant penyores, no resol res i és en detriment de la dignitat del Municipi. Aquest és un punt que deu ésser p-om-pament resolt...

—S'ha parlat d'una intensificació en el control d'establiments...

—Paral·lelament a una ben definida política de mercats, penso anar a una intensificació del control de les botigues. Cal reglamentar, i posar sota la jurisdicció de la comissió de Proveïments, els establiments de comestibles, els de venda de carbons, les tavernes, i tots aquells que expedeixin articles de consum. Aquest esperit que anima les nostres intencions no vol dir que s'hagi d'afavorir cap monopoli. El públic deu donar-se compte que no és amb l'establiment d'un major nombre de botigues de venda com s'abarateix un article, sinó tot el contrari. Moltes tendetes volen dir augment de preus, doncs com que el volum de venda, a cada una d'elles, és més petit quantes més n'hi han, el botiguer, per a poder viure, deu guanyar en el preu, en la qualitat o en la pesada. Això, sense parlar de la competència ruïnosa, tan perjudicial pels majoristes i pel públic. Un control sever i just evitarà l'establiment de tanta botiga insolvent, que desapareix amb la mateixa facilitat amb què ha estat creada.

—Què hi ha del Mercat de Fruites i Verdures?

—El Mercat Central de Fruites i Verdures, avui instal·lat al Born, és petit i mal emplaçat, i he previst la necessitat de traslladar-lo. Tal com està ara, a més de constituir l'enlletjament d'un barri bonic, és un etern cau de raons entre pagesos i assentadors. S'ha

pensat en utilitzar per a aquest fi, el vell edifici de les Drassanes, si bé aquesta solució no satisfà gaire, doncs sembla que resultaria petit.

Per això està en estudi aquesta qüestió, de tant interès per a l'agricultura de les comarques properes a Barcelona,

JOSEP ESCOFET

confio en poder trobar-hi adequada solució.

—Parlem de l'Escorxadador...

—També s'ha de preveure la construcció d'un nou Escorxadador, doncs l'actual resulta impropri d'una ciutat com la nostra. Aquesta tasca no la podrà fer aquest Consistori, doncs no disposa ni veu manera d'obtenir-los els seixanta milions en què hom calcula les obres de construcció de l'Escorxadador ideal. Per a iniciar aquesta millora, que tard o d'hora haurà de fer-se, penso demanar que figuri en els Pressupostos una partida inicial per tal de crear un "Mercat de Bestiar", mesura necessària que posaria terme a certes especulacions dels acaparadors i afavoriria notablement la ramaderia ca' alana.

He visitat l'Escorxadador de Madrid detingudament, i de la meua visita n'he tret la conseqüència que si bé, la capital de la República ens guanya en el que pertoca a edifici, quan a personal de matancers podem sentir-nos jolosos, doncs el nostre no té, en tot el món, qui el guanyi. Cal fer constar, com a detall curiós, que la forma com els nostres matancers parteixen els porcs sacrificats no ha pogut encara ésser imitada.

Mentre s'estudia la possibilitat d'anar a la construcció d'un nou Escorxadador, caldrà procurar a l'actual les millores necessàries. Una de les que han d'ésser empreses aviat, és la substitució de l'antiquat procediment de socarrimar els porcs, que avui encara és practica, per un altre més modern.

—Quin és el vostre criteri sobre la venda ambulants?

—La venda ambulants constitueix un difícil problema que s'ha d'anar resolvent amb tacte i energia a l'ensens. Tinc donades ordres que l'esmentada venda, que perjudica els industrials de mercats i de botigues, sigui reprimida, però que, donada la difícil situació que travessa Barcelona — filla de la crisi que es deixa sentir per tot el món — no s'adoptin actituds extremes... Cal tenir cura en no confondre el pobre honrat que es llança a vendre el que sigui, impulsat per la necessitat de do-

nar pa als seus, amb el vidior, amb el gandul, que molts cops ven el fruit d'una roboratori.

Mentre es va a una reglamentació de la venda ambulants, cosa gens fàcil, s'ha d'emprar una certa energia que no estigui renyida amb els sentiments d'humanitat.

De tota manera, la venda ambulants ha estat molt restringida. Si comparem, en aquest sentit, la situació de Barcelona amb la de Madrid, podem estar satisfets. Allí, a certes hores, no es pot donar un pas pels carrers.

—Heu parlat del control de la llet...

—La tasca de la Comissió de Proveïments no tindrà l'eficàcia que deu tenir, mentre, com ja he dit abans, escapin a la seva jurisdicció molts tràmits relacionats amb l'establiment i funcionament de les botigues de venda d'articles de menjar.

Resulta absurd, per exemple, que l'establiment de les fleques i de les botigues de vendre pa depengui del Negociat d'Obres particulars, el qual és el que, automàticament, sense tenir en compte les diferents circumstàncies de les barriades, assenyalava la distància que deu haver-hi entre forn i forn.

Resulta també absurd que la Comissió de Proveïments no tingui jurisdicció sobre les expenditures de llet, ja que aquestes depenen de Governació. I ja que m'heu preguntat sobre el control de la llet, dec manifestar que una de les coses que es proposa la Comissió de Proveïments, és la creació d'un veritable Mercat de la Llet. El que ara funciona a l'antic escorxadador de Sant Martí, no mereix que seriosament se li doni aquest nom, doncs al mateix hi va a parar, uns quaranta mil litres dels quals tan sols és venuda la llet sobrra o sigui, uns dos o tres mil litres, quantitat ínfima si es té present que a la ciutat se'n produeixen uns 80.000 litres i de fora en vénen altres tants sense passar, tots, com deuria ésser, pel titulat Mercat.

Aquesta deficiència motiva que, essent el tipus d'aquest article 0'70 pesetes el litre, de vegades arribi a valer la llet sobrra una pesseta en les cotitzacions.

—Cal afegir res més?

—Pot dir que també té en estudi la Comissió de Proveïments la creació d'un Mercat d'ous i aviram, per tal de

TAMBE A FRANÇA

Al país basc-francès s'ha constituït un partit autonomista

Balona (França). — Ha quedat oficialment constituït el Partit Autonomista Basc que propugna les reivindicacions autonomistes del país basco francès.

En el manifest publicat pel nou partit, s'especifica, entre altres coses, el següent:

Es guardarà estreta relació amb les associacions federatives de Flandes, Alsàcia, Bretanya, Auvernia i Provença.

Diu aspirar a les antigues institucions basques l'essència de les quals cerquen, no en lletra, sinó en esperit, "pretenent trobar en els vells estats bascos una base sòlida que superi una civilització decadent".

Es declara partidari de l'autonomia política i administrativa; de la oficialitat de l'euzquera o llengua basca en totes les manifestacions de l'Estat.

Aspiren a basquitzar les viles i ciutats, a fomentar l'art i la cultura euzkaldunes, a enfortir la institució familiar de la raça basca i a propulsar, conforme l'esperit legislatiu basc el moviment feminista, el polític adhuc.

Declarat inclòs en les entranyes de la seva organització el problema social i el partit "es declara plenament social i pretén ésser fidel a les tradicions corporatives del país basc, i resol col·laborador del sindicalisme".

Integren el Partit Autonomista Basco-Francès nombrosos intel·lectuals element jove (estudiants i obrers), artistes i classe mitjana.

Adopten la mateixa bandera que els bascos peninsulars, o sigui la bicrucifera roja, verda i blanca, usant també de la "swastika" o "lauburu" dels bascos primitius.

combatre el monopoli de certs industrials, que fan negocis molt productius amb el consegüent perjudici pels petits industrials i pel públic. L'Ajuntament pensa preocupar-se d'aquesta qüestió, i sense causar dany a ningú té el deure d'afavorir el consumidor.

I, per acabar, pot afegir que, així mateix, pensa, la Comissió de Proveïments, preocupar-se del funcionament del Mercat de Peix. Avui, no pot dir-se que l'Ajuntament, amb el règim actual, tingui el control del peix que es consumeix a Barcelona. Només hi va, al Mercat d'ara, el peix que arriba de fora. I encara, tant el que ve del Nord

com el que procedeix de Tarragona, hi va per pura fórmula, sense que l'Ajuntament intervingui per a res en els preus. No cal dir que tot el peix que es pesca a les nostres platges i el que va a parar als molts és portat als mercats directament.

No varem voler abusar de la condescendència del senyor Escofet — al qual esperaven nombroses visites — i donàrem per acabada, per avui, aquesta conversa. Diem per avui, perquè el prestigiós president de la Comissió de Proveïments se'ns ha ofert per a reprendre-la ben aviat...

A. R. D.

El Sr. Moles diu que quan ell cessi de governador, també cessarà el Sr. Ibáñez

Els periodistes que fan informació al Govern civil han preguntat al senyor Moles si en el dinar d'avui, al qual havien d'assistir el senyor Macià i el Sots-secretari de Governació, senyor Esplà, amb la seva muller, es parlaria del nomenament del seu substitut.

El governador els ha contestat que aquest assumpte no era de la seva incumbència i ha afegit que tots els noms que s'han donat fins ara com a possibles substituïts, han estat descartats. En el cas del senyor Iria, és perquè aquest senyor no va voler acceptar el càrrec.

Ara s'indica com a probable un dels consellers de la Generalitat.

Finalment, hom ha preguntat al senyor Moles si, en cessar ell del càrrec, també deixaria d'ésser cap de policia el senyor Ibáñez, a la qual cosa ha contestat afirmativament.

DES DE LA PORTA DEL SOL

(RETAULE GROTESC)

Les calamitats no vénen mai soles. Goicoechea s'ha fet cap de partida — del partit que capitaneja Goicoechea no se'n pot dir un altre nom.

Galo Ponte, el ministre de la Dictadura, s'ha fet periodista.

Dieu si no és veritat això de les calamitats.

La Nació publica cada dia una llista dels admiradors que cotitzen per tal de cobrir l'import de la multa que li fou imposada.

Entre els darrers admiradors hi ha un innocent, un ex-alcalde de la Dictadura, una cuinera, un metge, un subscriptor, un altre subscriptor i una cuinera.

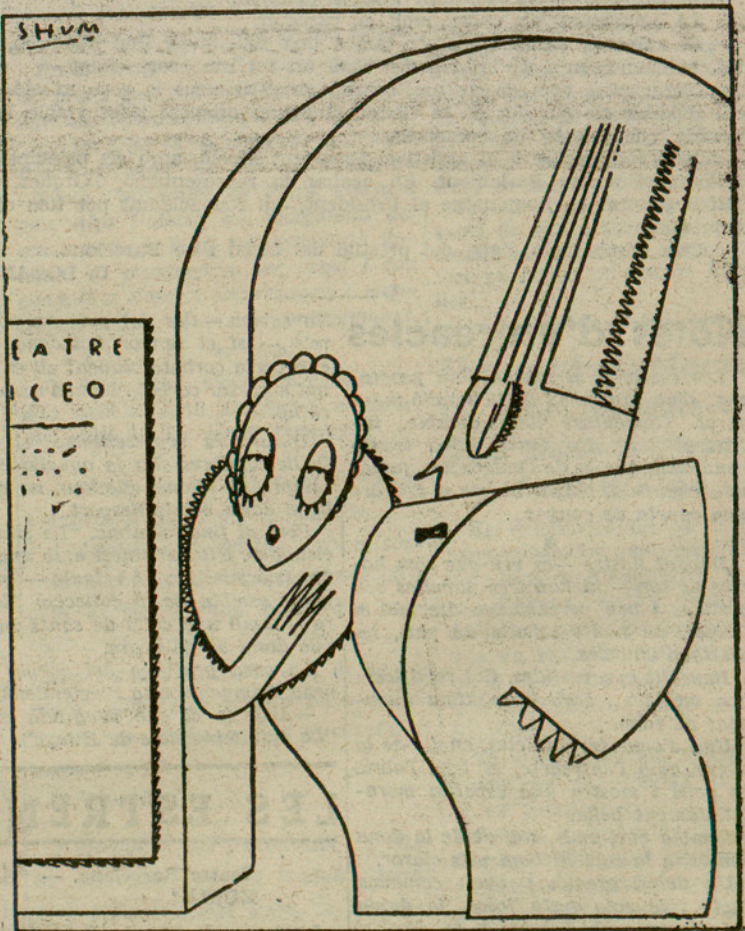
No els manca gent a La Nació. Fins i tot una veïna d'Albornoz.

El Siglo Futuro diu, signat per Jeremias:

"¡Pobres locos 'sin Dios', cuánto debéis sufrir! ¡Buscáis un tesoro en las tinieblas, y, teniendo en vuestras manos la lámpara encendida, apagáis la luz para hallarlo!"

Es que ens en anàvem a dormir.

A Madrid, neva, neva i fa fred. Un fred que els enemics del règim diran que ha portat la República.

SENYORS

—L'any passat, per a boicotejar la República, hi enviàvem les minyones. —Aquest any ja no cal: com que veiem que la monarquia no tornava, tots som republicans.

Llegiu a la pàgina 4:

Interessant reportatge sobre l'evasió de vint-i-nou deportats monàrquics de Villa Cisneros